

РЕШЕНИЕ

№ 95

гр. Каварна, 27.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – КАВАРНА в публично заседание на тринадесети юли през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ВесЕ.на М. Узунова Панчева

при участието на секретаря Елена Б. Шопова
като разгледа докладваното от ВесЕ.на М. Узунова Панчева Гражданско дело № 20223240100533 по описа за 2022 година

Производство е по чл.262 от КТ и чл.86 от ЗЗД.

Гражданско дело № 533/2022г. е образувано по искова молба с молба вх. №3744/09.12.2022г., подадена от Д. Й. Д. с ЕГН ***** от гр.Шабла, ул.“****“, №13, чрез адв.Р. А. С. – АК Добрич, с адрес за призоваване гр.Добрич, ул.“Независимост“, №14, офис 401, против „ДЕ“ ЕООД, ЕИК ***, с адрес на управление гр.Каварна, ул.“****“, №5, представляван от Д. Г. П. – управител.

В исковата си молба ищецът излага, че на 31.05.2021г. между него и ответника е бил сключен трудов договор №06/31.05.2021г., като той бил назначен на длъжността „Шофьор автобус“ с код по НКПД:83312002 и месторабота гр.Каварна, ул.“****“, №5, с работно време от 8 часа и основно месечно възнаграждение от 650 лева, което се изплащало еднократно до 25-то число на следващия месец. От 01.04.2022г. основното месечно възнаграждение било променено на 710 лева, видно от приложеното копие на трудовата книжка.

Със Заповед №05/31.07.2022г. трудовото правоотношение с ответника било прекратено на основание чл.325, ал.1, т.1 от КТ.

Твърди, че е работил като шофьор на микробус и всеки ден, от понеделник до петък е превозвал пътници по следите маршрути и

разписания:

1. Тръгване 6.45 от гр.Шабла до с.Ваклино, с.Смин, с.Черноморци, с.Захари Стояново, с.Граничар, с.Дуранкулак, с.Ваклино и пристигане в гр.Шабла в 7.45 часа;

2. от гр.Шабла до гр.Варна, с начален час на тръгване 09.00 часа и пристигане в 10.50;

3. от гр.Варна до гр.Шабла, с начален час на тръгване 12.30 и пристигане в 14.15 часа;

4. от гр.Шабла до гр.Варна с начален час на тръгване 16.15 часа и пристигане в 18.15 часа;

5 от гр.Варна до гр.Шабла, с начален час на тръгване 18.40 часа и пристигане в 20.15 часа.

Ищецът посочва, че курсовете са осъществявани основно с микробус Мерцедес с рег.***, а когато е бил неизправен и с други микробуси.

Твърди, че от представените по-горе разписания и осъществяваните през деня 5 курса, ищецът е отработил повече часове от нормативно установените в КТ, като положеният от него извънреден труд, не бил заплатен от ответника.

Посочва още, че до момента на предявяване на исковата молба, не са му били изплатени дължимите суми, представляващи разликата между действително изработените от него часове и изплатеното трудово възнаграждение по месеци, както следва:

- сумата от 321,39 лева (57ч. x 3,759 лв/ч = 214,26лева, увЕ.чени с 50%), представляваща трудово възнаграждение за положен извънреден труд през м.юни 2021г., дължимо до 25.07.2021г., ведно с обезщетение за забава в размер на 44,71 лева за периода от 26.07.2021г. до 08.12.2022г., ведно със законната лихва върху главното задължение, начиная от датата на подаване на настоящата искова молба, до окончателното изплащане на задължението;

- сумата от 541,29 лева (96ч. x 3,759 лв/ч = 360,86 лева, увЕ.чени с 50%), представляваща трудово възнаграждение за положен извънреден труд през м.юли 2021г., дължимо до 25.08.2021г., ведно с обезщетение за забава в размер на 70,67 лева за периода от 26.08.2021г. до 08.12.2022г., ведно със законната лихва върху главното задължение, начиная от датата на подаване на

настоящата искова молба, до окончателното изплащане на задължението;

- сумата от 426,27 лева ($75\text{ч.} \times 3,789 \text{ лв/ч} = 284,18 \text{ лева}$, увЕ.чени с 50%), представляваща трудово възнаграждение за положен извънреден труд през м.август 2021г., дължимо до 25.09.2021г., ведно с обезщетение за забава в размер на 51,98 лева за периода от 26.09.2021г. до 08.12.2022г., ведно със законната лихва върху главното задължение, начиная от датата на подаване на настоящата искова молба, до окончателното изплащане на задължението;

- сумата от 250,08 лева ($44\text{ч.} \times 3,789 \text{ лв/ч} = 166,72 \text{ лева}$, увЕ.чени с 50%), представляваща трудово възнаграждение за положен извънреден труд през м.септември 2021г., дължимо до 25.10.2021г., ведно с обезщетение за забава в размер на 48,42 лева за периода от 26.10.2021г. до 08.12.2022г., ведно със законната лихва върху главното задължение, начиная от датата на подаване на настоящата искова молба, до окончателното изплащане на задължението;

- сумата от 533,24 лева ($94\text{ч.} \times 3,781 \text{ лв/ч} = 355,49 \text{ лева}$, увЕ.чени с 50%), представляваща трудово възнаграждение за положен извънреден труд през м.ноември 2021г., дължимо до 25.12.2021г., ведно с обезщетение за забава в размер на 51,55 лева за периода от 26.12.2021г. до 08.12.2022г., ведно със законната лихва върху главното задължение, начиная от датата на подаване на настоящата искова молба, до окончателното изплащане на задължението;

- сумата от 789,24 лева ($126\text{ч.} \times 4,16 \text{ лв/ч} = 524,16 \text{ лева}$, увЕ.чени с 50%), представляваща трудово възнаграждение за положен извънреден труд през м.декември 2021г., дължимо до 25.01.2022г., ведно с обезщетение за забава в размер на 69,63 лева за периода от 26.01.2022г. до 08.12.2022г., ведно със законната лихва върху главното задължение, начиная от датата на подаване на настоящата искова молба, до окончателното изплащане на задължението;

- сумата от 680,16 лева ($109\text{ч.} \times 4,16 \text{ лв/ч} = 453,44 \text{ лева}$, увЕ.чени с 50%), представляваща трудово възнаграждение за положен извънреден труд през м.януари 2022г., дължимо до 25.02.2022г., ведно с обезщетение за забава в размер на 54,04 лева за периода от 26.02.2022г. до 08.12.2022г., ведно със законната лихва върху главното задължение, начиная от датата на подаване на настоящата искова молба, до окончателното изплащане на задължението;

- сумата от 487,68 лева ($64\text{ч.} \times 5,08 \text{ лв/ч} = 325,12 \text{ лева}$, увЕ.чени с 50%), представляваща трудово възнаграждение за положен извънреден труд през м.февруари 2022г., дължимо до 25.03.2022г., ведно с обезщетение за забава в

размер на 34,95 лева за периода от 26.03.2022г. до 08.12.2022г., ведно със законната лихва върху главното задължение, начиная от датата на подаване на настоящата искова молба, до окончателното изплащане на задължението;

- сумата от 538,65 лева ($95\text{ч.} \times 3,78 \text{ лв/ч} = 359,10\text{лева}$, увЕ.чени с 50%), представляваща трудово възнаграждение за положен извънреден труд през м.март 2022г., дължимо до 25.04.2022г., ведно с обезщетение за забава в размер на 33,97 лева за периода от 26.04.2022г. до 08.12.2022г., ведно със законната лихва върху главното задължение, начиная от датата на подаване на настоящата искова молба, до окончателното изплащане на задължението;

- сумата от 544,92 лева ($76\text{ч.} \times 4,78 \text{ лв/ч} = 363,28\text{лева}$, увЕ.чени с 50%), представляваща трудово възнаграждение за положен извънреден труд през м.април 2022г., дължимо до 25.05.2022г., ведно с обезщетение за забава в размер на 29.82 лева за периода от 26.05.2022г. до 08.12.2022г., ведно със законната лихва върху главното задължение, начиная от датата на подаване на настоящата искова молба, до окончателното изплащане на задължението;

- сумата от 650,48 лева ($101\text{ч.} \times 4,13 \text{ лв/ч} = 417,13\text{лева}$, увЕ.чени с 50%), представляваща трудово възнаграждение за положен извънреден труд през м.юни 2022г., дължимо до 25.07.2022г., ведно с обезщетение за забава в размер на 24,57 лева за периода от 26.07.2022г. до 08.12.2022г., ведно със законната лихва върху главното задължение, начиная от датата на подаване на настоящата искова молба, до окончателното изплащане на задължението;

- сумата от 253,31 лева ($39\text{ч.} \times 4,33 \text{ лв/ч} = 151,55\text{лева}$, увЕ.чени с 50%), представляваща трудово възнаграждение за положен извънреден труд през м.юли 2022г., дължимо до 25.08.2022г., ведно с обезщетение за забава в размер на 7,39 лева за периода от 26.08.2022г. до 08.12.2022г., ведно със законната лихва върху главното задължение, начиная от датата на подаване на настоящата искова молба, до окончателното изплащане на задължението.

Твърди, че посочените по-горе вземания били определени на базата тахографски листове, на управляваните от него превозни средства през сочения период. Това показвало, че ответникът не е заплатил на ищеца извънреден труд в общ размер на 6 016,70 лева, както следва : за 2021г. – 3 155,19 лева и за 2022г. – 2 861,51 лева.

С оглед на изложеното моли съда, да постанови решение, с което да осъди ответника за заплати на ищеца сумата от 6 016,70 лева, представляваща

неизплатени трудови възнаграждения за положен извънреден труд в периода от юни 2021г. до юли 2022г., ведно със законната лихва върху главницата, начиная от датата на подаване на исковата молба, до окончателното изплащане на вземането; сумата от 521,70 лева представляваща обезщетение за забава за периода от юни 2021г. до юли 2022г.

Претендира разноски.

В о.с.з., ищецът, чрез проц.представител адв.Р.С., прави искане за увЕ.чение на предявения иск с правно основание чл.262 от КТ на осн.чл.214 от ГПК за сумата от 6 242,41 лева, а за иска за обезщетение прави искане за намаляване на същия за сума в размер на 479,80 лева.

Поддържа предявените искове и претендира разноски.

Ответникът е депозирал писмен отговор по реда на чл.131 от ГПК. Счита предявените искове за допустими, но неоснователни. Посочва, че действително ищецът е имал трудов договор с ответника, но не всеки ден е изпълнявал посочените маршрути. Това можело да се види от тахографските листове, чието съдържание било пресъздадено в пътните листи. Счита, че ищецът погрешно изчислявал времетраенето на работния ден и следователно и погрешно било разбирането на извънреден труд.

По отношение на работата в почивните дни, ответникът твърди, че в месеца се е налагало 1-2 дни да работи, но това било защото той самия се отклонявал от изпълнението си на служебните задължения и в последствие се налагало да отработва пропуснатите дни. Това се виждало от пътните листи.

На последно място ответникът сочи, че била изопачена от ищеца информацията относно прекратяване на трудовото правоотношение. След последния работен ден на 26.07.2022г., ищецът дори не отишъл да получи документите си, а управителят бил принуден да ги изпрати с куриер.

Моли съда да отхвърли предявените от ищеца искове.

В.о.с.з., ответникът редовно призован, явява се представляващия дружеството Д. Г. П. и се представлява от адв.Е. Д. – ВТАК.

Каварненският районен съд, след преценка на събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

От представените, допуснати и приети писмени доказателства по делото се установи безспорно, че между страните е било налице валидно трудово

правоотношение за процесния период, което не се оспорва от ответника.

Установи се от представения по делото и приет като доказателство трудов договор №006/31.05.2021г., че за периода от 01.06.2021г. до 31.07.2022г., между страните е съществувало трудово правоотношение, прекратено въз основа на Заповед №05/31.07.2022г., на основание чл.325, ал.1, т.1 от КТ – по взаимно съгласие на страните. По силата на същия трудов договор в ответното дружество, ищецът е изпълнявал длъжността“ шофьор автобус“. Съгласно трудовият договор, уговореното работно време, при което е работил ищеца е с продължителност 8 часа. Тези обстоятелства не се оспорват от ответника, като спорен по делото е въпросът – ищецът полагал ли е извънреден труд за процесния период.

В с.з. са разпитани свидетелЕ., водени от ответника.

Свидетелят ВД Г. свидетелства, че работи при ответното дружество и фактически е заел мястото на ищеца Д. Д., като шофьор на микробус. Подробно описва работния ден по часове и курсовете, които прави по маршрутно разписание. Твърди, че между курсовете има възможност да почива и фактически му се събира по-малко работно време от осем часа.

Свидетелят ИД, който обслужва счетоводно дружеството, свидетелства, че познава лицето Д. Д. след като е започнал работа при ответника. Трудовият договор бил сключен за 8-часов работен ден и по маршрутно разписание.

По реда на чл. 176 от ГПК е разпитан ищеца Д. Д., който подробно описва един трудов ден, като твърди, че започва в 06.45 часа и приключва в приключва след последния курс.

По делото от заключението по съдебно-счетоводната експертиза се установява от експерта, че съобразно приложените пътни листи ищецът е отработил 1005 извънредни часа – при 50% увЕ.чение – сумата от 6 242,41 лева. Обезщетението за забава за всяко от вземанията за изискуемия период е в размер на 479,80 лева.

Въз основа на така приетите факти и обстоятелства по делото, съдът намира от правна страна следното:

Разпоредбата на чл. 143, ал. 1 КТ урежда легална дефиниция на понятието „извънреден труд“ – това е трудът, който се полага по разпореждане или със знанието и без противопоставянето на работодателя

или на съответния ръководител от работника или служителя извън редовното му работно време, установено по трудовото правоотношение. Извънредният труд по правило е забранен, като за законодателя е ирелевантно дали такъв се полага по изрично разпореждане на работодателя, или поради мълчаливото му допускане. При полагането на извънреден труд съгласно чл. 150 КТ, във вр. с чл. 262 КТ работодателят дължи заплащане на възнаграждение в увЕ.чен размер – според уговореното между страните, но не по-ниско от минималните установени в закона размери.

За да възникне парично вземане за извънреден труд, е необходимо да са се осъществили следните материални предпоставки (юридически факти) – 1. работодателят да е възложил изпълнение на трудовите задължение на работника или служителя извън уговореното работно време или той мълчаливо да е допуснал полагането на труд извън установено по трудовото правоотношение работно време и 2. работникът и служителят ефективно да е престира своята работна сила съгласно нарежданията на работодателя извън установеното в трудовия договор работно време. Задължението на работодателя да заплати трудово възнаграждение при полагане на извънреден труд представлява насрещната престация за извършената от работника или служителя работа по трудово правоотношение. Тя се дължи независимо от това дали при полагането на извънредния труд са спазени законоустановените изисквания. За да възникне задължението на работника или служителя да полага извънреден труд, разпореждането за възлагането му трябва да достигне до знанието на работника. Уведомяването му за необходимостта и времето на полагане на извънредния труд става чрез съобщение по смисъла на чл. 15, ал. 1, изр. 2 НРВПО. Но дори и да не е издаден нарочен акт от работодателя, той дължи заплащане на положения извън установеното работно време труд, в случай че служителят е изпълнявал своите трудови функции в негов интерес и без неговото противопоставяне.

От клаузите в Трудов договор №006/31.05.2021г. се установява, че уговореното между страните работно време е 8 часа. От събраните по делото доказателства се установи обаче, че ищецът е работил повече от посоченото в договора работно време, като е тръгвал на работа в 06.45 часа и се е прибирал след последния курс от гр.Варна, като тръгва в 18.40 часа от там и пристига в гр.Шабла около 20.00 часа. В този смисъл ищецът е полагал повече от осем

часа труд. Този маршрут се потвърждава и от свидетеля В Г., и от ищеца Д. Д.. Следователно предявените искове за заплащането на сумата от 6 242,41 лева, положен извънреден труд и обезщетение за забава в размер на 479,80 лева са изцяло основателни и трябва да бъдат уважени.

На основание на чл.78 ал.6 във връзка с чл.83 ал.3 във връзка с чл.83 ал.1 т.1 от ГПК ответното дружество следва да бъде осъдено да заплати по сметка на Каварненски районен съд дължимата държавна такса в размер на 299,70 лева (в това число 249,70 лева по иска за извънреден труд и 50 лева за иска за обезщетение), както и заплатения първоначално от бюджетните средства на КвРС депозит за изготвянето на заключенията по ССЧЕ в размер на 972,00 лева (532,00 лева за първоначалната експертиза и 440 лева за допълнителното заключение).

На основание чл.78, ал.1 от ГПК ответникът следва да заплати и разносните на ищеца, за процесуално представителство на един адвокат в размер на 900 лева.

Водим от горното, КАВАРНЕНСКИЯТ РАЙОНЕН СЪД

РЕШИ:

ОСЪЖДА „ДЕ“ ЕООД, ЕИК ***, с адрес на управление гр.Каварна, ул.“****“, №5, представляван от Д. Г. П. – управител, да заплати на Д. Й. Д. с ЕГН ***** от гр.Шабла, ул.“****“, №13, сумата от общо 6 242,41 лева (шест хиляди двеста четиридесет и два лева и четиридесет и една стотинки), представляваща извънреден труд периода от м. юни 2021г. до м. юли 2022г., ведно със законната лихва върху главницата, начиная от датата на подаване на исковата молба – 09.12.2022г., до окончателното изплащане на вземането, сума в размер на 479,80 лева (четиристотин седемдесет и девет лева и осемдесет стотинки), представляваща сборна мораторна лихва върху всяка от дължимите суми от датата на падежа (25-то число на следващия месец, за който се дължи) до 08.12.2022 г.

ОСЪЖДА „ДЕ“ ЕООД, ЕИК ***, с адрес на управление гр.Каварна, ул.“****“, №5, представляван от Д. Г. П. – управител, да заплати по сметка на Районен съд Каварна сумата от 299,70 (двеста деветдесет и девет лева и седемдесет стотинки) лева, представляваща държавна такса по водене на делото, на основание чл.78, ал.6 от ГПК и сумата от 972,00 (деветстотин

седемдесет и два лева) за изготвяна на съдебно-счетоводни експертизи.

„ДЕ“ ЕООД, ЕИК ***, с адрес на управление гр.Каварна, ул.“****“, №5, представляван от Д. Г. П. – управител, да заплати на Д. Й. Д. с ЕГН ***** от гр.Шабла, ул.“****“, №13, сумата от 900 (деветстотин) лева, заплатен адвокатски хонорар.

Решението може да бъде обжалвано пред Добрички окръжен съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Каварна: _____